

РЕШЕНИЕ

№ 131

гр. Враца, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Иван В. Никифорски

при участието на секретаря Нина К. Луканова
като разгледа докладваното от Иван В. Никифорски Гражданско дело № 20231420101972 по описа за 2023 година

Предявени са за разглеждане обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 139, вр. с чл. 149 и чл. 150 ЗЕ и с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. с чл. 86, ал. 1 ГПК.

Ищецът „Топлофикация- София” ЕАД е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение срещу Г. Г. Г., ЕГН: ***** за сумите, както следва: 2049,57 лева- главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.05.2018г. до м.04.2020г., ведно със законната лихва от 19.10.2021 г. до изплащане на вземането, 391,72 лева - мораторна лихва за забава от 15.09.2019г. до 05.10.2021г., както и суми за дялово разпределение - 34,17 лева - главница за периода от м.09.2018г. до м.04.2020г., ведно със законната лихва от 19.10.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, както и 6,91 лева - лихва за периода от 31.10.2018 г. до 05.10.2021 г., а също и направените по делото разноски за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Длъжникът е подал възражение срещу издадената заповед за изпълнение по реда на чл.414 ГПК, като ищецът е предявил искове за вземанията, предмет на издадената заповед за изпълнение.

Ищецът твърди, че ответникът е клиент на ТЕ по смисъла на чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, съгласно който, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост (СЕС), присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на ТЕ и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал.1, т.2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за ТЕ при условията и по реда, определени в Наредба № 16-334/06.04.2007г. за топлоснабдяването. С оглед изложеното и по силата на нормативните актове, лицето е клиент на ТЕ и за него важат разпоредбите на действащото за посочения период законодателство в областта на енергетиката.

Посочва, че съгласно чл.150, ал. 1 от ЗЕ продажбата на ТЕ за битови нужди от топлопреносното предприятие се осъществява при публично известни Общи условия /ОУ/ за

продажба на топлинна енергия от “Топлофикация София АД на клиенти за битови нужди в гр. София, които се изготвят от “Топлофикация София” ЕАД и се одобряват от Комисията за енергийно и водно регулиране. Същите влизат в сила в едномесечен срок след публикуването им в един централен и един местен ежедневник и имат силата на договор между топлопреносното предприятие и клиентите на ТЕ, без да е необходимо изричното им приемане от страна на клиентите. С тези общи условия се регламентират търговските взаимоотношения между клиентите на ТЕ и Дружеството: правата и задълженията на двете страни; редът за измерване, отчитане, разпределение и заплащане на ТЕ; отговорностите при неизпълнение на задълженията и др. Ответникът не е упражнил правата си по чл. 150, ал. 3 от ЗЕ (чл. 106а, ал. 3 ЗЕЕЕ) и спрямо него са влезли в сила Общите условия за продажба на топлинна енергия от “Топлофикация София” ЕАД на потребители за битови нужди в гр. София, одобрени с Решение от 2016г. на ДКЕВР.

Твърди се на следващо място, че на основание чл. 139 от ЗЕ разпределението на ТЕ между клиентите в СЕС се извършва по системата за дялово разпределение при наличието на договор с лице, вписано в публичния регистър по чл. 139а от ЗЕ. В настоящия случай, в изпълнение на разпоредбата на чл. 138б от ЗЕ, собствениците в СЕС, в която се намира имота на ответникът, са сключили договор за извършване на услугата дялово разпределение на ТЕ с фирма ТЕХЕМ СЪРВИСИС ЕООД за предоставяне на услугата дялово разпределение на топлинна енергия. Съгласно чл.32, ал.1, т.2 от ЗЕ сумите за ТЕ за процесния имот са начислявани от “Топлофикация София” ЕАД по прогнозни месечни вноски, като след края на отчетния период са изготвяни изравнителни сметки от фирмата, извършваща дяловото разпределение на ТЕ в сградата - “Техем сървисис” ЕООД на база реален отчет на уредите за дялово разпределение в съответствие с разпоредбите на Наредба №16-334 от 06.04.2007 г. за

топлоснабдяването.

Моли съдът да установи съществуването на претендираните вземания така, както са заявени в заповедното производство. Претендира разноски.

По реда на чл.131 ГПК не е постъпил писмено отговор от ответника.

Третото лице помагач, “Техем сървисис” ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. ”Проф. Г. Павлов” № 3 изразява становище за основателност на предявените искове.

С исковата молба ищецът е поискал постановяване на неприсъствено решение спрямо ответника.

Съдът намира, че искането не може да бъде уважено и не може да се постанови неприсъствено решение по делото, предвид депозирането на писмено възражение с конкретни доводи от страна на ответника в заповедното производство. Една от предпоставките за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника /наред с:1. неявяването му в първото по делото съдебно заседание; 2. липса на искане от ответника делото да се разгледа в негово отсъствие и 3. ищецът да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника/ е непредставяне от ответника в срок отговор на исковата молба. Настоящото производство е такова по реда на чл. 422 вр. чл. 415 ГПК и предпоставка за неговата допустимост е от ответника да е депозирано възражение по чл. 414, ал. 1 ГПК, с което да е оспорено вземането на кредитора. Приетото разрешение в Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г., т. 9, ВКС, ОСГТК, че процесуалните последици от предявяването на иска по чл. 422, респ. чл. 415, ал. 1 ГПК настъпват с подаването на исковата молба, но от момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, обуславя допустимостта на разглеждане в исковото производство на направените оспорвания на вземането от длъжника във възражението по чл. 414, ал. 1 ГПК. Възражението по чл. 414, ал. 1 ГПК е депозирано по време на висиящността на процеса, адресирано е до съда и е подадено преди да е започнал да тече срокът за отговор на исковата молба по чл. 3 131, ал. 1 ГПК. В производството по иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл. 415, ал. 1 ГПК, е допустимо да се разгледат

обоснованите във възражението на длъжника по чл. 414, ал. 1 ГПК оспорвания за вземането на кредитора, дори ответникът да не е подал отговор на исковата молба или да не е направил подобни възражения в срока за отговор. В този смисъл е ТР № 4/18.06.2014 г., ТД № 4/2013 г., 11.а. ОСГТК. Възможността на длъжника да обоснове оспорванията си във възражението по чл. 414, ал. 1 ГПК има правните последици на отговор на исковата молба по чл. 131, ал. 1 ГПК. Съдът следва да разгледа в производството по чл. 422 вр. чл. 415, ал. 1 ГПК обоснованите оспорвания на вземането на кредитора, като например: основанието, от което произтича вземането, за недействителност на това основание, за погасяване на вземането и др. /така Решение № 396/18.11.2014 г. по гр. д. № 6805/2013 г., ВКС, IV г.о./ Следователно и след като възможността на длъжника да обоснове оспорванията си във възражението по чл. 414, ал. 1 ГПК има правните последици на отговор на исковата молба по чл. 131, ал. 1 ГПК. Ответникът е подал възражение, в което е заявил и мотивирал своето оспорване. По изложените съображения следва да се приеме, че настоящото производство постановяване на неprisъствено решение срещу ответника е недопустимо.

По иска по чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 149 и чл. 150 ЗЕ:

Предявеният иск е за установяване съществуването на задължение за заплащане на дължимата цена по договор за продажба на топлинна енергия.

През процесния период относно облигационното отношение между страните приложение е намерила разпоредбата на чл. 153 ЗЕ. Съгласно ал. 1 на посочената разпоредба, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинната енергия. Съгласно правилото, установено в чл. 153, ал. 2 ЗЕ, за да не бъдат клиенти на топлинна енергия за отопление и/или за горещо водоснабдяване, собствениците, притежаващи най-малко две трети от собствеността в сградата – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са длъжни да декларират писмено това пред топлопреносното предприятие и да поискат прекратяване на топлоснабдяването за отопление и/или горещо водоснабдяване от тази абонатна станция или от нейното самостоятелно отклонение. В противен случай, те се смятат за клиенти на топлинна енергия до датата на прекратяване на топлоснабдяването /чл. 153, ал. 3 ЗЕ/.

От приетото по делото копие от нотариален акт за продажба на недвижим имот № **, том **, рег. № **, нот.дело № **/**** г. на нотариус Весела Червенкова, неоспорен от ответника се установява, че Г. Г. Г. на 11.11.1999 г. е придобила в собственост процесния недвижим имот, находящ се в гр. ***, Община *****, ж.к. „*****“ бл. **, вх. „***“, ет. **, ап. **. Това обстоятелство не е оспорено от ответника. По делото не са ангажирани доказателства върху процесния имот да е учредено ограничено вещно право на ползване или да е сключен договор с ползвател на договорно основание. По изложените съображения съдът намира, че ответникът Г. Г. Г. е клиент на топлинна енергия за процесния период - /чл. 153, ал. 1 ЗЕ/.

Между страните не се спори и относно обстоятелството, че ищецът е доставчик и продавач на топлинна енергия, както и че процесният имот е включен към централизирано топлоснабдяване - отопление и битово горещо водоснабдяване към топлопреносната мрежа на “Топлофикация - София”. Освен това тези обстоятелства се доказват и от приобщените към делото доказателства.

Поради изложените съображения, съдът приема, че между страните е възникнало и съществувало облигационно отношение по договор за продажба на топлинна енергия, който съобразно разпоредбите на чл. 150 ЗЕ, се регулира от Общи условия. Представени по делото са общите условия на дружеството.

От заключението по изготвената съдебно – счетоводна експертиза се установява, че

неплатените суми за ТЕ, касаещи процесния период са както следва: За периода м.05.2018 г - м.04.2019 по № 106372704/ 31.07.2019 г - сума в размер на 1 498.71лв., За периода м. 05.2018 г - м.04.2019 по фактура № 107556060/ 31.07.2019 г. - сума в размер на 67.85лв., За периода м. 10.2018 г - м.04.2019 по фактура № 107310662/ 31.08.2019 г. - сума в размер на 240.35 лв., За периода м. 05.2018 г - м.06.2018 г. по фактура № 107309920/ 31.08.2019 г. - сума в размер на 46.42 лв., За периода 05.2019 г. - 30.04.2020 г. по фактура № 1005543710/ 31.07.2020 г. - сума в размер на 196.24 лв.

Общият размер на неплатената сума за процесния период е сума в размер на 2 049.57 лв.

Размерът на мораторната лихва върху главницата, считано от датата на изпадане на ответника в забава до 05.10.2021 г. представлява сума в размер на 391.72лв.

Размерът на главницата за услуга дялово разпределение възлиза на 34.17 лв., а лихвата за забава върху дължимата главница за дялово разпределение представлява сума в размер на 6.91 лв.

Съдът кредитира експертното заключение като пълно, обективно, компетентно изготвено и неоспорено от страните по делото.

За установяване обстоятелствата по делото е прието и заключение на съдебно-техническа експертиза.

Съгласно заключението по приетата СТЕ, за процесния период отчитане на уредите и дялово разпределение на ТЕ е извършвано от фирма „Техем сървисис“ ЕООД. От събрана информация от топлинния счетоводител фирма „Техем сървисис“ ЕООД през отоплителните сезони - предмет на настоящето дело, в имота за процесния период е начислявана месечно прогнозно топлинна енергия, въз основа на отчетени количества топлинна енергия от предходния отоплителен сезон и прогнозно определени дялове ТЕ за фактуриране през следващия отоплителен сезон - ТЕ за отопление и ТЕ за БГВ. В края на отоплителния сезон /отчетния период/ фирмата за дялово разпределение/топлинния счетоводител/ е извършвала отчитане на индивидуалните разпределители /уреди/ в имотите на абонатите, показания на топломера в АС и е изготвила индивидуалните за имотите и общите за отчетената топлинна енергия в АС изравнителни сметки. С изравнителната сметка са изравнени действително потребеното през съответния отоплителен сезон количество топлинна енергия с начисленото прогнозно /фактурираното/ през отделните месеци от “Топлофикация София”ЕАД/. Дяловото разпределение за процесния период е извършвано от „ТЕХЕМ СЪРВИСИС“ ЕООД в съответствие с действащата нормативна уредба. Отражено е също така, че сумите за топлинна енергия в имот в гр. *****, общ. ****, жк „****“, бл.**, вх.“****“, ет. **, ап.** аб. № ** са начислявани в съответствие с действащата нормативна уредба. За отоплителния сезон е извършвано прогнозно начисляване въз основа на изразходвана топлинна енергия през предходния отоплителен сезон. В края на съответния отоплителен сезон топлинния счетоводител е изготвил изравнителна сметка, с която са изравнени прогнозно начислените количества топлинна енергия с реално отчетената и изразходвана. В изготвените изравнителни сметки топлинната енергия е остойностена, като са съобразени утвърдените от КЕВР цени на топлинната енергия за съответния отоплителен сезон.

Топломера в АС 24 е преминал на технологични проверки, като са издадени свидетелства от извършените проверки. Размерът на фактурираните и незаплатени суми за ТЕ за процесния период 05.2018 до 04.2020 г. в имот в гр. **, общ. ***, жк „****“, бл.**, вх.“****“, ет. **, ап.**, аб. № *** за процесния период е на обща стойност главница 2049,57 лева.

Съдът кредитира експертното заключение като пълно, обективно и компетентно изготвено.

Съгласно разпоредбата на чл. 142 ал. 2 от ЗЕ топлинната енергия за отопление на

сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите.

С оглед на изложеното, съдът приема, че за процесния имот на ответника е доставяна топлинна енергия съобразно уговореното, като количеството на доставената енергия е измервано коректно.

Налага се извод, че незаплатената сума от претендираната главница за процесния период от 05.2018 до 04.2020 г. е в размер на 2049,57 лева. Искът ще бъде уважен изцяло.

Ответникът не доказва погасяване на задължението, поради което искът следва да бъде уважен в посочения размер.

По иска по чл.422 ГПК вр. чл.86 ЗЗД за мораторна лихва върху начислената топлинна енергия:

Основателността на иска предполага наличие на главен дълг и забава в погасяването му. Моментът на забавата в случая се определя съобразно уговореното от страните. Съгласно Общите условия на ищеца, купувачът е длъжен да заплаща месечната сума за топлинна енергия в тридесетдневен срок след изтичане на периода, за който се отнася. Съгласно чл. 32, ал. 2 от Общите условия, при забава в плащането потребителят дължи обезщетение в размер на законната лихва. При анализа на тези разпоредби се налага изводът, че независимо от прогнозния характер на месечните сметки, потребителят е длъжен да заплаща същите в уговорения срок, като при забава дължи лихва, а в случай че след изравняването се установи по-малко количество на потребена енергия, това не се отразява на възникналото вече задължение за лихва върху забавената месечна сметка. Ето защо ответникът дължи лихва върху месечните задължения съгласно издадените фактури, считано от падежа на всяко отделно вземане. Непогасената сума от претендираната лихва за процесния период, съгласно заключението по съдебно счетоводната експертиза е в размер на 391.72 лева, поради което искът следва да бъде уважен изцяло.

По предявения иск с правно основание по чл. 422, ал. 1 ГПК вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. с чл. 139 вр. чл.149 и чл. 150 ЗЕ.

За основателността на предявения иск ищецът следва да докаже при условията на пълно и главно доказване правопораждащите факти, от които черпи изгодни за себе си последици, а именно:

- че процесният имот е бил топлофициран в процесния период и че се е намирал в сграда в режим на етажна съсобственост, присъединена към топлопреносната мрежа;
- че ответникът има качеството на потребител на енергия за битови нужди;
- че между страните е съществувало облигационно отношение, по силата на което ищецът е доставил топлинна енергия до процесния недвижим имот за съответния период;
- начина на извършване на дялово разпределение и дела на ответника за отопление на процесния недвижим имот, за сградна инсталация и/или за битово горещо водоснабдяване;
- потребената от ответника топлоенергия в определеното количество и стойностите ѝ през исковия период.

По делото е прието копие от договор № 2438 /28.06.2002 г., сключен между „Техем сървисис“ ЕООД, като изпълнител, и абонатите на адрес: гр. *****, общ. ****, жк „*****“, бл.****, вх. „*****“, чрез М.Н. М., като възложители. Предметът на сключения договор касае извършването на монтаж на индивидуални топлинни разпределители и отчитане и разпределение на топлинната енергия по тях, както и индивидуално отчитане на разходите за отопление за всеки потребител.

Видно е от протокол от проведено общо събрание на етажните собственици от 19.06.2002 г. в процесния вход, че лицето М.Н. М. е упълномощено да сключи от името на

етажните собственици договор „Техем сървисис“ ЕООД за индивидуално отчитане и разпределяне на топлинната енергия и да представлява абоната по време на изпълнението на договора .

С общите условия на ищцовото дружество се регламентират търговските взаимоотношения между потребителите на топлинна енергия и Дружеството: правата и задълженията на двете страни; редът за измерване, отчитане, разпределение и заплащане на топлинната енергия; отговорностите при неизпълнение на задълженията и др. По делото не са представени доказателства от ответникът да е упражнил правата си по чл. 150, ал. 3 от ЗЕ. Установи се от приетите по делото доказателства, че в изпълнение на разпоредбата на чл. 139б от ЗЕ, за сградата, в която се намира процесният имот, е сключен договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия с фирма. Въз основа на чл. 139 от Закона за енергетиката, разпределението на топлинна енергия между потребителите в сграда - етажна собственост се извършва по системата за дялово разпределение при наличието на договор с лице вписано в публичния регистър по чл. 139а ЗЕ.

Обстоятелството, че ответникът е собственик на процесния имот, се доказва от посочените по – горе в решението доказателства.

Съгласно заключението по изготвената СТЕ, Дяловото разпределение, топлинно счетоводство за процесния период е извършвано от фирма „Техем сървисис“ ЕООД в съответствие с действащата нормативна уредба. От заключението по изготвената съдебно – счетоводна експертиза се установи, че сумата за главница е в размер на 34.17 лв.Размерът на законната лихва върху сумата за ТЕ - отдадена сградна инсталация представлява сума в размер на 6.91 лева. Дължимите суми, посочени в експертизата, съответстват на размера на исковите претенции, поради което следва да бъдат уважени изцяло.

По разноските:

С оглед изхода на делото право на разноски възникват за двете страни.

Ответникът не е доказал извършването на разноски, поради което такива не му се следват.

Ищецът е доказал разноски в размер на 1082,33 лева / държавна такса – 182,33 лева, юрисконсултско възнаграждение определено по реда на чл.78, ал. 8 ГПК – 100.00 лева, депозит за вещи лица – 800.00 лева/. Ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените разноски в пълен размер.

С оглед задължителните указания, дадени в т. 12 от Тълкувателно решение от 18.06.2014 г. по ТД № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, съдът в исковото производство дължи да разпредели отговорността за разноските и в заповедното производство съобразно изхода от спора. Издадената заповед за изпълнение включва и вземане за разноски в размер на 99,65 лв. /държавна такса и юрисконсултско възнаграждение/. Ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените разноски в пълен размер.

Така мотивиран, Врачанският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422 ГПК, че Г. Г. Г. , ЕГН: ***** дължи на „Топлофикация - София” ЕАД, ЕИК: 831609046 сумите, както следва:

- на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД вр. чл. 149 и чл. 150 ЗЕ - сумата от **2 049,57 лева**, представляваща цена за доставена топлинна енергия на адрес: гр. ***, Община ***, ж.к. „***“

бл. **, вх. "****", ет. **, ап. ** за периода от 01.05.2018 г. до 30.04.2020 г., за която сума е издадена заповед за изпълнение по реда на чл.410 ГПК с № 16086 / 22.10.2021 г. по ч.гр.д. № 59964 по описа на РС- гр.София, както и законна лихва върху тази сума, считано от 19.10.2021 г. до окончателното изплащане на вземането.

- на основание чл. 86 ЗЗД - сумата от **391.72 лева** - лихва за забавено плащане, за периода 15.09.2019 г. до 05.10.2021 г. , за която сума е издадена заповед за изпълнение по реда на чл.410 ГПК с № 16086 / 22.10.2021 г. по ч.гр.д. № 59964 по описа на РС- гр.София.

- на основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. с чл. 139 вр. чл. 149 и чл. 150 ЗЕ сумата от **34,17 лева**, представляваща неизплатени суми за извършена услуга дялово разпределение на топлинна енергия за периода 01.09.2018 г. до 30.04.2020 година, за която сума е издадена заповед за изпълнение по реда на чл.410 ГПК с № 16086 / 22.10.2021 г. по ч.гр.д. № 59964 по описа на РС- гр.София, както и законна лихва върху тази сума, считано от 19.10.2021 г. до окончателното изплащане на вземането.

- на основание чл. 86 ЗЗД - сумата от **6.91 лева** - лихва за забавено плащане на услугата дялово разпределение, за периода 31.10.2018 г. до 05.10.2021 г., за която сума е издадена заповед за изпълнение по реда на чл.410 ГПК с № 16086 / 22.10.2021 г. по ч.гр.д. № 59964 по описа на РС- гр.София.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Г. Г. Г. , ЕГН: ***** да заплати на „Топлофикация - София” ЕАД, ЕИК: 831609046 сумата от **1082,33 лева**, представляваща направени разноски в производството по гр. дело № 1972 /2023 г. по описа на РС Враца.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Г. Г. Г. , ЕГН: ***** да заплати на „Топлофикация - София” ЕАД, ЕИК: 831609046 сумата от **99,65 лв.**, представляваща разноски по ч.гр.д. № 59964 по описа на РС- гр.София за 2021 година.

РЕШЕНИЕТО Е ПОСТАНОВЕНО при участието на „Техем сървисис“ ЕООД, ЕИК: 130036512 като трето лице-помагач на страната на ищеца „Топлофикация - София” ЕАД, ЕИК: 831609046.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните съгласно чл.7, ал.2 ГПК.

Решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд гр. Враца в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Враца: _____